HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

כליל. גליל ואין גליל פחות משנים: **ואין דנין כלי מתכשיט כלי.** רימוניס קשוטו של מעיל הן: **ארבעה דשיפא שיחא.** ארבעה מינין של שש שש דהא נאמר בו שש ואמר מר דברים שנאמר בהן שש חוטין כפול ששה: **לא דינא ולא דיינא.** אין ספק וערעור בדבר: **וקלן פתיליס.** פתילים משמע תרין וכשקלן כל אחד לשנים הוה להו ד': **רב אשי אמר.** היינו טעמא דזהב ו' לא אפשר דכתב ביה לעשות אותו בתוך התכלת ובתוך הארגמן משמע שיערב ממנו עם כל מין ומין: **נעביד ארבעה.** המינין דתרי תרי חוטין של זהב הוו להו תמניא של זהב: **חדקיהו.** קשרם יפה ועל הטבעות והבדים אומר שיתנם בטבעות בדוחק: **כתיב לא יסורו.** אלמא אין זזין מהן וכתיב (שמות כה) והבאת אלמא הולכים ובאים בתוכן: **מפפרקין ואינן נשמטין.** בראשיהם היו עצים והכניס ראשן אחד בדוחק בטבעת ובאמצע היו דקין הלכך לא היו נדחקין בטבעות אלא מתפרקין והולכין לכאן ולכאן אבל אינן נשמטין ללאת מהן לפי שהן עבים בראשיהן: **דרך גדילתן.** העליון למעלה והתחתון למטה: **שמעמידין את ציפויין.** ציפוי הזהב מעמידין ע"י מסמרות. לשון אחר שלא התליעו ולא נפל ציפויין: **שמא תאמר.** משנגמו אבד סיברן שלא ישובו עוד: **ובטל סכויין.** מה שאנו סוכין וצופין להן: **שרד.** לשון שריד: אלמלא

נעביד ארבעה דתרי תרי הוו להו תמניא. ואם תאמר אין הכי נמי נעביד זהב תמניא מנגן ארבעה ומו לא יש לומר פתילים כתיב מיעוט פתילים שנים וכשנקלן כל אחד הוו להו ד' ואי אמרת תמניא א"כ אין לדבר סוף אימא ק' ואימא אלף ותפסת מרובה לא תפסת והא דפריך ואימא זהב נמי ו' היינו כי היכי דליהוי דומיא דשאר מיני שבו ועוד כי פריך ואימא כ"ח לא בעי לשנויי תפסת מועט תפסת דהתם לא מצי למימר טפי מכ"ח וכיון דהוא דבר שיש לו קצבה לא שייך למימר תפסת מרובה לא תפסת ואדרבה יש לתפוס המרובה דיש בכלל מאתים מנה ואע"ג דבפ"ק דר"ה (דף ד:) אמר מקים חג השבועות לחג המצות מה להלן יש לו תשלומין כל שבעה כו' ופריך ולקיש לחג הסוכות מה להלן ח' כו' ומשני תפסת מרובה לא תפסת והתם נמי יש לדבר קצבה י"ל דהתם קאמר לחומרא תפסת מרובה לא תפסת דעד ז' יש לו תשלומין ממה נפשך אבל טפי לא דילמא מחג המצות ילפינן ובפרק קמא דקידושין (דף יז.) גבי הענקה נמי קאמר תפסת מרובה לא תפסת אע"ג דממה נפשך יש לדבר קצבה יש לומר התם נמי קאמר דתפסת מרובה לא תפסת דמספיקא לא מפקינן ממונא מן הלדון:

כתיב בטבעות הארון וכו' וכתיב והובא את בדיו בטבעות. קשיא לי טובא אמאי מייתי האי קרא דוהובא ד' דכתיב גבי מזבח הנחשת ושניה קרא דוהבאתם דכתיב גבי הארון ועוד שמעתי מקשים דבשעת סילוק מסעות כתיב ובא אהרן ובניו בנסוע המחנה והורידו את פרוכת המסך וכסו בה את ארון העדות וגו' (במדבר ד) עד ושמו עליו בגד כליל וגו' עד ושמו בדיו משמע דבנסוע המסעות היו משימין אותן בדים וקשה והא כתיב לא יסורו ממנו ורבינו יעקב מאורליינ"ש מתרץ זה דושמו בדיו על כתפי הנושאים קאמר להוליכן ולבי מהסס שהרי בני קהת לא היו שם עדיין עד לאחר שהיו מכניסין כל הכלים לארונם שלהם דכתיב ולא יבואו לראות כבלע את הקדש וגו' (שם) ויותר היה נראה לפרש דהאי ושמו בדיו היינו שמושכין הבדים לצד חוץ להיות נראין בולטין בפרוכת כמין שני דדי אשה מיהו קושיא קמייתא שהקשיתי בדוכתא קיימא ודוחק הוא לשנס הספרים דבכולהו גרס והובא את בדיו ובמקצת ספרים גרסינן בבייתא והבאת אבל בתמקפתא דר' יוסי בר' חנינא גרסינן בכולהו ב) והובא ואי לאו דמסתפינא מחבריא הוה אמינא דח' בטבעות היו בארון וכן מוכיח הפסוק דכתיב ויקח לו ארבע בטבעות זהב ותתן על ארבע פעמותיו דהיינו ארבע קרנותיו כדמתרגמינן זוייתיה והדר כתיב ושתי בטבעות על צלעו האחת ושתי בטבעות על צלעו השנית משמע דארבע בטבעות היו על שתי צלעותיו לצד מאותם ד' שעל ד' פעמותיו בד' בטבעות מהם היו בדים קבועין לא יסורו ובארבעה מהם שהיו למטה או למעלה מאותן בטבעות היו משימין בדים בשעת סילוק המסעות לשאת את הארון בהם והיינו הנך דכתב בהו ושמו בדיו ואם תאמר מאי פריך הכא רבי יוסי בר' חנינא לישני דשני מיני בדים היו יש מהם קבועין ויש מהם נכנסין ויוצאין כדפרישית יש לומר דעל כרחך והבאת את הבדים בטבעות אכולהו בדים קאי דאי לא קאי אלא אהנך שהיו משימין במסעם אם כן הוה ליה למימר נמי וחבית את הבדים בטבעות שהרי לא פירש מתי הכניס אותם בדים הקבועים אלא כתב בטבעות הארון יהיו הבדים ותחילה היה לו לפרש שהכניסם אלא ודאי אכולהו בדים כתב והבאת את הבדים ומשמע ליה דבשוה קאי אכולהו דכי היכי דהנך שנשאין בהן לא היו קבועים ה"נ אינהו לא היו קבועים ממש במקום אחד אלא יהו זזין כלל ממקומן אלא לכל הפחות נכנסין קצת לכאן ולכאן דהשתא דמו להדדי במקצת ולהכי מייתי נמי קרא דוהובא דכתב במזבח לגלויי אוהבאת דארון כי היכי דוהובא דמזבח לא היו הבדים קבועין דהא לא כתב התם לא יסורו ממנו הכי נמי והבאת דארון לא היו ממש קבועין לגמרי ואם תאמר לפי מה שפירש דאכולהו ד' בדין קאי קשה מאי דכתב ביה בההיא קרא לשאת את הארון בהם ואין לתרץ דבכולהו ארבעה בדים היו נושאין ושנים מהם היו ארוכין ושנים האחרים קצרים מהם דבפרק שני הלחם (מנחות דף לח:) משמע דבארבעה גברי הוו דרו להו ומו לא ונראה לי דוהבאתם לא קאי אלא אהנך בדים הקבועין שהרי אותם בדים שאינן קבועין מה תולנך להזכירן כאן לומר והבאת והלא לא היו מכניסין אותן אלא אהנך ובניו בשעת המסעות תדע שהרי בכולהו כתב ונשא בם את השלחן וכן במזבח הנחשת כתיב והובא את בדיו בטבעות וגו' בשאת אותו ובמזבח הזהב כתב נמי לבדים לשאת אותו בהמה אבל לא כתב בהן והבאת בגווי ובעשייה לא כתב ויבא כדכתיב גבי ארון בין בגוואה בין בעשייה ואע"ג דבבייתא דמלאכת המשכן תניא ד' טבעות היו מקבעות בו שתים בצפונו ושתים בדרומו שכיון שהיו נותנין הבדים לא היו זזים משם לעולם שנאמר בטבעות הארון וכו' י"ל דלא חשיב אלא אותם ד' טבעות שהבדים קבועין בהן אבל אותם שלא היו הבדים קבועין בהן ולא נעשו אלא לצורך שעת המסעות לא קא חשיב תדע דלא קא חשיב התם טבעות של שלחן ושל מזבח הנחשת והזהב וצריך עיון: **שמעמידין ציפויין.** נ"ל דאפי' ציפוי זהב שעליהן בטל לגבי דידהו דבכל דוכתא הענ בטל לגבי המתכת לענין טבילה ולכל מילי דאחר הלך אחר המעמיד ובעלי שטים אינו כן שהרי שלחן של עצי שטים היה ומצופה זהב ואפי' הכי תורת כלי עליו שהציפוי בטל לגבי הענ כדאיתא בשלהי חגיגה (דף כו:) וילף לה התם מקרא: וכולן

כליל תכלת ויליף תכלת תכלת מפרוכת מה להלן ששה אף כאן ששה ונילף משוליו ורמוניו מה להלן שמונה אף כאן שמונה דנין כלי מכלי ואין דנין כלי מתכשיט כלי אדרבה דנין גופו מגופו ואין דנין גופו מעלמא היינו דאמרינן לשאר בגדים שלא נאמר בהן שש פרכת עשרים וארבעה ד' דשיתא שיתא לא דינא ולא דיינא חושן ואפוד עשרים ושמונה מנא לן דכתיב [1]ועשית חשן משפט מעשה חושב כמעשה אפוד תעשנו זהב תכלת וארגמן ותולעת שני וששי משזר ארבעה דשיתא שיתא עשרין וארבעה זהב ארבעה הא עשרין ותמניא ואימא זהב נמי ששה אמר רב אחא בר יעקב אמר קרא [2]וקצץ פתילים פתיל פתילים הרי כאן ד' רב אשי אמר אמר קרא [2]לעשות בתוך התכלת ובתוך הארגמן היכי נעביד נעביד ארבעה דתרי תרי הוו להו תמניא נעביד תרי דתרי תרי ותרי דחד חד ועשית (ו) שיהיו כל עשיותיו שוות אמר רחבא אמר רב יהודה [8]המקרע בגדי כהונה לוקה שנאמר [3]לא יקרע מתקיף לה רב אחא בר יעקב ודילמא הכי קאמר רחמנא נעביד ליה שפה כי היכי דלא ניקרע [5]מי כתיב שלא יקרע (ו)(אמר) ר' אלעזר [2]המזיח חושן מעל האפוד [8]והמסיר בדי ארון לוקה שנאמר [4]לא יזח [5]ולא יסורו מתקיף לה רב אחא בר יעקב ודילמא כי קאמר רחמנא הדקינהו ועבדינהו שפיר כדי שלא יזח ולא יסורו מי כתיב שלא יזח ושלא יסורו רבי יוסי בר' חנינא רמי כתיב [5]בטבעות הארון יהיו הבדים לא יסורו ממנו וכתיב (ב) [6]והובא את בדיו בטבעות הא כיצד מתפרקין ואין נשמטין תניא נמי הכי בטבעות הארון יהיו הבדים יכול לא יהיו זזין ממקומן ת"ל והובא את בדיו בטבעות אי והובא את בדיו יכול יהיו נכנסין ויוצאין ת"ל בטבעות הארון יהיו הבדים הא כיצד מתפרקין ואין נשמטין אמר רבי חמא ברבי חנינא (ג) [7]מאי דכתיב עצי שטים עומדים שעומדים דרך גדילתן דבר אחר עומדים שמעמידין את צפויין ד"א עומדים שמא תאמר אבד סברן ובטל סכויין ת"ל עומדים שעומדין לעולם ולעולמים (ג)(אמר) רבי חמא בר חנינא מאי דכתיב [8]את בגדי השרד בקודש אלמלא

עין משפט נר מצוה

כד א מיי' פ"ט מה"ל כלי המקדש הלכה ג סמג לאוין רלח:

כה ב שם הלכה י (ופ"ב הלכה יג):

ג (מיי' פ"ג מהלכות כלי המקדש הלכה יג):

מוסף רש"י

דרך גדילתן. התחתון למטה והעליון למעלה (סוכה מה:). שמעמידין את צפויין. הציפוין של זהב קבוע בהן בתמסמרות של זהב כדכתיב (שמות כו) ואת הקרשים תצפה זהב ולא היה עושה עם אריון כמדת הקרש שיעמוד מלגיו (שם). שמא תאמר אבד סברן. משנגמו אחל מועד בטל לו עולמית, ובטל סכויין. תוחלתם ומצוה כדמתרגמינן הכנו לה (בראשית טו) איתמי כען לשמיה (שם).

רבינו חננאל

כליל תכלת, ואינו כתיב בו שש. ואסיקנא חד קרא לשאר מינין דלא כתיב בהו שש. נמצא התכלת של מעיל ששה חוטין, וכתיב ביה כליל, כלומר תכללהו לשנים נמצאו י"ב חוטין. פרכת כ"ד. ארבעה דשיתא שיתא הא כ"ד. חשן ואפוד ארבעה מינין, ו' בכל אחד הרי כ"ד חוטין, וחוט של זהב בכל מין הרי כ"ח חוטין. המקרע בגדי כהונה עובר בלאו שנאמר לא יקרע. וכן המזיח החשן מן האפוד, שנאמר ולא יזח החשן וגו'. וכן המסיר בדי ארון שנאמר לא יסורו ממנו. **והכתיב** והבאת את הבדים בטבעות, מכלל שהיה מסירם. ושניהן מתפרקין היו ולא נשמטין, אלא כגון תלויין היו. תניא כשנויין. **עצי שיטים** עומדים שעומדין [דרך] גדילתן. כלומר אינו רשאי להפכן. בגדי שרד אלו בגדי כהונה שמכפרין על עוונות ישראל כמו שכתבנו למעלה.

תוס' ישנים (המשך)

ואמר כך שזורין כל המינין יחד. ה"ר יוסף. **מאי משמע דהאי שש לישנא דבתנא הוא.** לתני נקט בעייתא בשש ואע"ג דמיבעיא ליה בגד, משום דממילא כי פשטינן דבר(ים) העולה בד בגד דהייינו פשתן א"כ שש נמי פשתן הוי, דהא כתיב מכנסי בד שש משזר, אבל אם נקט בעייתא בגד לא פירש עדיין שיש לו לדע מה הוא שש אע"ג שהייני יודעים אותו. **ואימא עמרא כו'.** תימה אמאי לא קאמר אימא קנבוס שהוא ממש כעין פשתן שעולה בד בגד ולא מיפליג והא דאיכא מין כשר לגבוד כהונה שלא מצינו כשר לשם אלא בגן דוקא. ויש ברוים לגמוד מכאן שאסור לתפור [בגדי צמר כ:] חוט (ג) שבל קנבוס דהייינו מין פשתן שעולה בד בגד דלאמרינן הכא, והא דאמרינן במנחות [כלאים פ"ט מ"ו] והפשתן והקנבוס שתפרן זה בזה כו' דמשמע [שאינו] מין פשתן, היינו אומר ה"ר דאפילו כי אותו קנבוס שבמשניות אינו קנבוס שלנו דבפ"ג דכלאים [מ"ה] תנן שהוא עושה לחת לגי' שנים ואותו שלנו עושה כבל שנה ושנה כמו פשתן. ורבינו אומר שאין לנו לבטל המנהג שרגילים העולם לתפור בחוטי קנבוס שקורין קנבא, והך שמעתין דהכא מיפרשא שפיר דפשיטא ליה לתלמודא דכל בגדים האמורים בתורה סתם אינו אלא צמר ופשתים כדאמרינן במנחות [לט. כ] וביבמות [ד, ב] ובשבת [סו, ב] תמצא דגי רבי ישמעאל כל מקום שנאמרו בגדים בתורה סתם ופרט לך בהכתוב בחמר צמר ופשתים אף כל צמר ופשתים, א"כ פשיטא ליה דלאו הייני קנבוס אפילו לרבנן דפליגי על תנא דגי רבי ישמעאל דאמרינן בריש יבמות (הוא) [הכא מודו] דמפקי ליה מקרא דבשמוך דפלאי פשתים, ועוד דלא פליגי עליה אלא גבי ציצית דוקא משום דוקיא דרבא דהכיף מין כיף אבל בעלמא אית לה לכולי עלמא דרשא דצמר ופשתים כדפרישית בשבת ובביבמות. מ"ר. וכן נמצא בשם רבינו שמואל אחל שלא הביא רבנן דפליגי עליה. נילף מחשן המשפט ואפוד. אבל לא בעי למיפרך [ונילף מכתותא שמונן כפול ששה, דדנין דבר שש מינין הרבה מדבר שיש מינין הרבה] ואל יוכיח כתותא שאין בו אלא מין אחד. ע"כ מעמוד קודם

ואין דנין כלי מתכשיט. ופרכת תמיה כלי יותר מרימון. והוה מלי למימר נמי דיליף כליל תכלת דכתיב ופרטו (עליו) בגד [כליל] תכלת, אלא לא מייתי אלא בגבולים משוכים כי הוה לא הוה [אלא] ריטוי בעלמא. **וכתיב והבאת את הבדים בטבעות.** משמע שהולכין ובאין

ה) [ל"ל אמרן], ב) סוכה מה:, ג) [ל"ל ואמרן], ד) [ובכת"י דהכא ד"ה כתב לא יסורו וכו' משמע להדיא דהיה גרסתו והבאתם את הבדים בטבעות (תרומה כה פי"ד)], ה) [אבן בכת"י שכתב בד"ה כתב לא יסורו וכו' נראה שגם באתקפת דר"י בר' חנינא גרס והבאתם],

תורה אור השלם

1. וְעָשִׂיתָ חֹשֶׁן מִשְׁפָּט מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב כְּמַעֲשֵׂה אֵפֹד תַּעֲשֶׂנּוּ זָהָב תְּכֵלֶת וְאַרְגָּמָן וְתוֹלַעַת שָׁנִי וְשֵׁשׁ מָשְׁזָר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ: שמות כח טו

2. וְרָקְעוּ אֶת פַּחֵי הַזָּהָב וְקִצְצָ פְּתִילִים לַעֲשׂוֹת בְּתוֹךְ הַתְּכֵלֶת וּבְתוֹךְ הָאַרְגָּמָן וּבְתוֹךְ תּוֹלַעַת הַשָּׁנִי וּבְתוֹךְ הַשֵּׁשׁ מַעֲשֵׂה חֹשֵׁב: שמות לט ג

3. וְהָיָה פִּי רֹאשׁוֹ בְּתוֹכוֹ שָׂפָה יִהְיֶה לְפִיו סָבִיב מַעֲשֵׂה אֹרֶג כְּפִי תַּחְרָא יִהְיֶה לוֹ לֹא יִקָּרַע: שמות כח לב

4. וְיִרְכְּסוּ אֶת הַחֹשֶׁן מִטַּבְּעֹתָיו אֶל טַבְּעֹת הָאֵפֹד בִּפְתִיל תְּכֵלֶת לִהְיוֹת עַל חֹשֶׁב הָאֵפוֹד וְלֹא יִזַּח הַחֹשֶׁן מֵעַל הָאֵפוֹד: שמות כח כח

5. בְּטַבְּעֹת הָאָרֹן יִהְיוּ הַבַּדִּים לֹא יָסֻרוּ מִמֶּנּוּ: שמות כה טו

6. וְהוּבָא אֶת בָּדָיו בַּטַּבָּעֹת וְהָיוּ הַבַּדִּים עַל שְׁתֵּי צַלְעֹת הַמִּזְבֵּחַ בִּשְׂאֵת אֹתוֹ: שמות כז ז

7. וְעָשִׂיתָ אֶת הַקֶּרֶשִׁים לַמִּשְׁכָּן עֲצֵי שִׁטִּים עֹמְדִים: שמות כו טו

8. אֶת בִּגְדֵי הַשֶּׁרֶד לְשָׁרֵת בַּקֹּדֶשׁ אֶת בִּגְדֵי הַקֹּדֶשׁ לְאַהֲרֹן הַכֹּהֵן וְאֶת בִּגְדֵי בָנָיו לְכַהֵן: שמות לה יט

גליון הש"ם

גמרא מי כתיב שלא יקרע. בספר קרבן מנחה סימן ס"ח הק' הא אמרינן בסנהדרין דף כא ע"א בקרא אלא יכיה לו נשים ולא יסור לגבו דה"ק לא יכיה לו נשים משום שלא יסור ולא מקשינן מי כתיב שלא יסור:

הגהות הב"ח

(א) גמ' ותרי דחד חד ועשית כתיב שיהיו כל: (ב) שם וכתיב (והובא את בדיו בטבעות) תפ"מ וי"ב ג' רש"י והבאת את הבדים בטבעות:

תוס' ישנים

שהיה על הרקם מדאמרינן [קידושין סו, א] גבי יגאי הקם להם בלין שבין עיניך משמע שעל הרקם כמו בין עיניך [ד]תפילין. אך קשה לרבינו אמאי לא מייתי כ' שני דוצחים הנה דמקום יש ברקם לבנים בו שני תפילין כי היכי דמייתי לה כ' בתרא דעירובין [נה, ב] וכע"ז בפר' כל הבלמים [מד, א] יין שבלין על הרקם. ואומר ה"ר לאמתן דהייני טעמא לפי שלא הזכיר שם בהדיא שהיה מונח על הרקם אלא אין דייקינן ליה ואומר [רבינו] כי מכאן יש לדקדק שיעור רוחבן של תפילין לפי' ריב"ם, דכיון שהיה בתחילת הרקם במקום שמניחין בו תפילין כדפי' בעירובין (במקום שהנחת) [במקום

הנחת] תפילין הוא בתחילת הרקם והיין הוא רוחבו שני אצבעות כדאמרינן בפ' במה אשה [שבת קג, ב] ושערו היה נראה בין ליק למצנפת ששם היה מניח את התפילין ואמר מקום יש ברקם להניח בו שני תפילין אם כן יש לומר כי התפילין רחבים יותר מאצבע לכל הפחות שאם לא היו רחבים אלא אצבע א"כ מקום יש ברקם להניח בו ג' תפילין ואם היינו מפרשים מקום (ש)יש ברקם להניח (שם) [שני תפילין ולא יותר כלל אפילו תני אחת אצבע, אז אנו יכולין לומר ולגמוד מיכאן דשיעור התפילין שני אצבעות. מיהו למאי דמפרשינן בעירובין ומנחות ששיעור מקום תפילין הוי מחחילת הרקם עד מקום כיעוס שער יש לתמוה על שיעורא דמשמע שהם גדולים הרבה שזה שיעור גדול. בשימושא רבה דתפילין כתוב אמר רבא האי מאן דבעי למיעבד תפילי מייתי אמה טבא ד' אצבעי על ד' אצבעי ואי הוה טפיר דמי ואי בגיר לא הוי פסול, ואין מיתרגמ"ל זו בגמ' ויש שם הרבה מימרות של האמוראים שאינם בגמ'. מ"ר. שיהו שווריין. דממשזר לא נפיק דממשזר היינו (שהשני) [שהחוטן] עצמו שזור ולא מייריי שהן כולן שזורין יחד. וא"א משזר למאי אתא כיון דכתיב שהוטן דכפול ששה וכתיב נמי שיהו שזורין כולן יחד. י"ל דס"ד שכל כ"ד חוטין שבפרוכת (שהיה) [שיהא] מכל מין כפול בלא שזירה קמ"ל שזור כל (ששה ושמה) [חוט וחוטן] בפני עצמן

עין משפט נר מצוה

כו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד סמג לאוין רלח:

כז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

כח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד סמג לאוין רלח:

כט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ל א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

לט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ס א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ע א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ק א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קי א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קטו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קטז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קל א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קלט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

מט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

נט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ס א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

סט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ע א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

עט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

פט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

צט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

ק א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קה א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קי א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיא א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיב א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיג א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיד א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קטו א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קטז א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיח א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קיט א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ד:

קכ א מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה